

Патријарх Порфирије: Јеванђеље за које се определио Свети Георгије тријумфује у вечности

Крсна слава Генералштаба Војске Србије, Свети великомученик Георгије — Ђурђевдан, свечано је прослављена 6. маја 2022, године у капели посвећеној том Божјем угоднику у касарни „Бањица 2“ у Београду, где је Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао светом архијерејском Литургијом уз саслужење Преосвећеног Епископа нишког и војног г. Арсенија и војних свештеника.

-Христос воскрес! Уважени господине генерале, господо официри, браћо и сестре, радујем се што данас, на дан славе, у Генералштабу служимо свету Литургију у храму у којем сам имао благослов да саслужујем са блажене успомене патријархом Иринејем, када је овај храм освећиван. Пре тога имао сам радост да учествујем у осмишљавању и уређењу овог простора и његовог претварања у молитвено место. У то доба када се враћало свештенство, тј. војни свештеници, у структуре Војске, по благослову наше Цркве био сам први Епископ, као викарни Епископ јегарски, који је водио бригу о процесу враћања војних свештеника у Војску и онај који је учествовао у име Цркве у формулисању и обликовању свих уредби и закона који су омогућили тај процес, подсетио је патријарх Порфирије и истакао:

-Ми смо чули данас један део из Дела апостолских у којем се описује како је цар Ирод гонио хришћане. Видимо драму страдања многих хришћана, а у једном тренутку и апостола Петра који је био заробљен и одведен у тамницу.

Онда смо суочени са једним чудом, чудом избављења Петрових из ланаца ропских, из тамнице, и то молитвом Цркве, молитвом Сабора Цркве. Сви смо у Цркви један организам, једно тело. Сваки онај који мисли да може да учини велика дела сам по себи, независно од подршке осталих, подршке браће и сестара, на сваки начин, а пре свега без молитвене подршке, у најмању руку јесте у заблуди. Ми често не знамо зашто се у нашем животу дешавају неки помаци, дешавају чак и чуда која уочавамо и у нама и око нас, а заправо будући да се Црква, тј. Сабор светих, моли за све, често се добра у нашем животу дешавају управо молитвама људи које не знамо, молитвама незнатих. На једном месту у Јеванђељу смо чак видели да је Господ услишио молитве верних да исцеле једног који није имао веру. Дакле, ми смо један јединствени организам као Црква и стога треба колико год је могуће да растемо са својим талентима и даровима, али да растемо у сазвучју у симфонији, у хармонији са другима и да растемо и за друге.

-Онда када делимо, када дајемо, када живимо за друге, засигурно многоструко више благодаћу Божјом добијамо. Апостоли Христови, попут апостола Петра, заправо сви су били мученици. Најпре је пострадао, чули смо такође у Делима апостолским, апостол Јаков, а онда касније и други апостоли. Апостол Петар, будући ослобођен из тамнице заједно са апостолом Павлом, проповедао је истину Христову, Јеванђеље Христово, широм читавог културног света. Проповедао је истину да је овај свет таштина, да је овај свет празан и бесмислен ако у себи нема Христа, ако у себи нема чврст, непоколебљиви темељ који јесте вечна и непролазна истина Христова. Један од оних који се одрекао таштине овог света и јесте Свети Георгије којег данас славимо, нагласио је Патријарх и наставио:

-Сви знамо да је Свети Георгије био војсковођа, војвода успешан у војсци цара Диоклецијана, али у војсци која је ненавидела Христа, која није желела Христа, која је гонила хришћане. Онда када је Свети Георгије требао још више да буде прослављен и када је позван да ту славу доживи управо због тога што ће гонити хришћане, он је носећи Христа у свом срцу одбио почаст и славу и определио се за Христа. Тај његов подвиг и поступак у најмању руку многим и тада и данас може изгледати чудно, али у личности Светог Георгија сусреле су се две логике, две правде, две истине, два света, два века. У личности његовој сукобио се овај свет који лежи у злу, како каже апостол, и свет Царства Божјег, свет вечности и свет истине. Овај свет, као што знамо, не жели Христа, јер сам Господ каже: `Да нисам дошао не би греха имали`. Не жели овај свет Христа. Зашто? Зато што је Христос огледало, у Њему се види шта је правда, шта је неправда, шта је истина, шта

је лаж. У Њему се разликује црно од белог. Зато Христос људима који желе славу, моћ, иметак и прво место у овом свету јесте сметња. Смета им у обављању њихових послова или пак може бити добродошао Христос, истина Његова и Црква Његова, само уколико је то корисно за остваривање циљева овог света, само у утилитарном профитабилном контексту. Свети Георгије је изабрао Христа, изабрао смрт, Он је изабрао мудрост Христову која је лудост за логику и за мудрост овог света. Исто то је учинио Свети кнез Лазар у наше име рекавши: `Земаљско је замалена царство, а Небеско увек и довека` и тиме оно што је утемељио Свети Сава као наш идентитет пројавио у пракси: идентитет истине, правде, мира, љубави, вечности, вечног живота Христовог, што није све мисаона и апстрактна именица у будућем веку. То је реалност и вредност којом требамо да живимо овде и сада. Независно од тога колико смо слаби и немоћни, важно је да у нама постоји одлука и опредељење за ту Христову истину.

-Господ је рекао: `Љубите једни друге, ту вам заповест постављам`. Свети Георгије, Свети Сава, Свети кнез Лазар, многи мученици и хришћани кроз векове опредељују се за ту заповест Христову, зато што љубав према ближњем и од оног који нас мрзи, и који нам је непријатељ, и који себе види као непријатеља нашег, претвара у брата! То је Јеванђеље Светог Георгија, то је Јеванђеље за које се ми опредељујемо, то Јеванђеље тријумфује у вечности! Може бити да мир, правда и истина привремено привидно страдају овде, јер свет неће опредељење Светог Георгија и неће опредељење за Христа, али то је само замалена, али вечно и вечност је у векове векова. Свети Георгије живећи у Римској империји није хтео почасти легија које су нетрагом нестале, нико појединачан из тог времена није остао ни запамћен, а он који је наизглед био губитник тада, ево, уткан је у Календар Цркве Христове и славимо га ми, слави га читава Црква Христова, слављен је тада, слави се сада и славиће се у векове векова где он и сви свети, а и ми своје молитве и своје славље и слављење придружујемо њима, славе Једног у Тројици Бога, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова. Христос воскрес, закључио је патријарх Порфирије.

Домаћин славе, начелник Генералштаба Војске Србије генерал Милан Мојсиловић, пожелео је добродошлицу гостима и честитао празник свим припадницима Војске Србије. Славском сабрању присуствовали су чланови Колегијума начелника Генералштаба, као и многобројни официри, подофицири и цивилна лица на служби у Генералштабу Војске Србије.

После богослужења генерал Мојсиловић је уприличио пријем за патријарха

Порфирија, са којим је разговарао о досадашњој сарадњи Војске Србије и Српске Православне Цркве, резултатима рада војних свештеника и плановима за даљи развој верске службе у Војсци Србије, са оценом да је сарадња двеју институција на изузетно високом нивоу и у потпуности у функцији јачања духовних и моралних вредности и патриотизма припадника Војске Србије.

од 2018.
кој војсци

spc.rs